

Đôi còn vui vì có chút tò tem

Tác Giả: Đoàn văn Khanh

Thứ Tư, 22 Tháng 12 Năm 2010 08:38

Không biết hai tiếng tò tem xuất hiện trong ngôn ngữ Việt từ bao giờ nhưng cái chuyện tò tem thì quả là xưa không kém gì quả đất.

Tuy nhiên dù có xưa cách mấy thì tò tem vẫn không bao giờ cũ vì loài người còn tồn tại thì ngày hôm nay cũng là nhá vào tò tem. Chính vì thế mà thiên hạ vẫn cứ mãi mãi tò tem và nói về chuyện tò tem.

Sẽ dĩ tôi dùng hai tiếng tò tem này để nói về một chuyện mà ngôn từ dùng để diễn tả lại vô cùng phong phú và thú vị nhưng để các bạn nghĩ, nghĩ là thế vì hai tiếng này vẫn có gốc có gác, vẫn nằm na đó hiêu, tôi không biết coi là thế các bạn thích rao giảng để các bạn biết mà cũng không khờ khan như thế ngữ chuyên môn của nhà khoa học. Tôi học được hai chữ này trong bài ca dao sau:

Đang khi là a để cảm sôi
Lên kêu con khóc là đòi tò tem
Bây giờ cảm chín là tàn
Lên ăn con ngựa, tò tem thì tò

Đời còn vui vì có chút tôm tem

Tác Giả: Đoàn văn Khanh

Thứ Tư, 22 Tháng 12 Năm 2010 08:38

Phải nói là mặc dù mấy câu ca dao này tuy thật là đời gì n nh ng càng đời tôi càng th y th m ý. Con người tôi tha xa xa cho tôi ngày nay, sống trên đời lúc nào cũng có tôi tắm mát mũi với hàng trăm th chuy n l nh k nh h ng ngày nh ng xét cho cùng thì ch ng qua cũng ch là nh m đáp ng cho hai nhu cầu cơ bản là ăn để sống và tôm tem để bỏ quên ch ng lo i. Có khác chăng là theo đà tiến hóa, con người càng văn minh thì cái ăn và cách ăn cũng trở thành cầu kỳ và cái tôm tem cũng được bày đặt thêm nhiều quy định có tính cách hình thức r c r i hơn mà thôi.

Tuy có hai nhu cầu trên đời là cơ bản nh ng n u sắp theo thứ tự ưu tiên thì cái ăn vẫn là trọng tâm rồi mới tới chuy n tôm tem, vì chỉ có "no cơm ấm áo" thì lúc đó mới có thể "r m r t kh p n i" ch b ng mà đôi mèo thì "chó cũng đành chê c t". Cái sự ví von này tôi cũng học được trong kho tàng ca dao tục ngữ. Ai không tin cứ đi ca dao tục ngữ ra sẽ gặp khi câu như:

Em nh c c t trôi sông

Anh nh con chó ng i trông trên bờ

Nếu nhu cầu ăn có thể khi lọt lòng thì trái lại nhu cầu tôm tem phải đợi đến một cái tuổi gọi là biết mặt mới có vì khám phá ra nh ng cái khang khác n i mình và n i ng i m i bỏ t đời có. Lại nữa, cái cầu ng để cầu a nhu cầu này cũng biến thiên tùy theo ngu i và tùy theo th i gian: sung đời nh t vào lúc tuổi còn trẻ nh ng càng về già thì y u l n và có thể không còn nữa. Chính vì thế mà ng i ta m i h i nhau:

Ai i ch i l y k o già

Măng m c có l a ng i ta có thì

Ch i xuân k o h t xuân đi

Cái già sống sống nó thì theo sau

Mặc dù trong văn học Việt nam cũng đã có nh ng nhà nho xông xáo c c Nguyễn Công Tr t ng với ng c t hào trong một bài hát nói "càng già càng dẻo càng dai" và trong ca dao cũng có nh ng bài như:

Bà già đã tám mươi tuổi

Ng i bên cửa sổ biên th l y ch ng

Đời còn vui vì có chút tòm tem

Tác Giả: Đoàn văn Khanh

Thứ Tư, 22 Tháng 12 Năm 2010 08:38

Hoặc là:

Bà già đi chợ chợ Đông
Bói xem mặt quạ lấy chong lị chẳng
Thầy bói gieo quạ đoán rông
Lị thì có lị nhông rằng không còn

Tuy nhiên nếu nghi ngờ cho kẻ thì chong qua các c cũng ch là tiếc nuối cho mặt thời oanh liệt đã qua đi mà nói vút vát cho vui thôi thôi ch thôi c thì các c cũng không làm sao xoay ngo c lị để nh lút c a t o hóa.

Ngoài ra, nếu như chợ ăn không thôi thì chợ c lị nhu chợ tòm tem có thể hy sinh mà không làm cho cá nhân y ch, tr trng h p nếu nh t c gi ng ng i đ u hy sinh cái nhu chợ này thì lúc đó loài ng i m i b tuy t ch ng thôi. V cái kho n này thì Ph t có d y đ i là b kh và con ng i ph i đi t đ c thì m i đ t đ c nghi p ch ng đ t nh đ Ni t Bàn. Tuy v y, có m t s ng i dù đã quy y đ u Ph t thành s , nh ng lòng thì v ng đ ng, đôi khi còn b o h n c ng i phạm nên ng i đ i m i g i các v này là "s h mang". Còn nếu ch nhè nh thôi thì ca dao cũng đã t ng mô t :

Bà cô đi g o lên chùa
M t cô y m th m b bùa cho s
S v s m t ng t
m l n m lóc cho s tr c đ u

Khác v i Ph t giáo ch tr ng đi t đ c, ng i Thiên Chúa giáo l i tin r ng khi Chúa đ ng nên ng i nam và ng i n đ u tiên r i thì có phán: "Hãy sinh s n ra cho đ y m t đ t này". Tuy nhiên khi loài ng i đã sinh ra tràn đ y trên m t đ t này r i thì H i Thánh m i khi mu n tuy n ch n ng i thay Chúa ch n đ t b y chi n tr n gian thì l i đòi h i ng i đó ph i hy sinh cái ni m vui tòm tem. Đ u này gây tr ng i cho m t s ng i v a mu n làm k ch n chi n c a Chúa l i v a không mu n s ng trong c nh "cắm treo heo nh n đói", do đó mà n y sinh ra Giáo phái Tin Lành. Các ngài m c s nh hi u Kinh Thánh m t cách c i m h n nên đã giúp cho m t s ng i an tâm v a làm tội t Chúa, v a vui thú tr n gian mà không h mang m c c m ph m t i. Riêng v phía Giáo h i La Mã vì kh t khe v i l lút mà có nh ng k lúc b t đ u nh ng mong theo chân Chúa làm đ n ch c cha, ch c c , nh ng r t cu c ch m i t i đ c ch c "ta ru",

nghĩa là đã vào tu rồi nhưng thấy đời còn vui quá rồi nhẩy ra.

Mặc dù bản Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền có khẳng định: "Mọi người sinh ra bình đẳng" nhưng thực tế thì Tào hóa vẫn có triệu chứng loài người nên hình như không biết có cái luật đó cho nên mới đi lút mọt sự người bần mọn bà nần thiêu cái "gia tài của mẹ đẻ" rồi cho con" khiến cho những kẻ này không bao giờ biết được cái niềm vui tòm tem ở cõi đời này. Tuy nhiên vào cái thời điểm này còn được cái trẻ bần nhưng ông vua thì cũng có vài anh chàng rồi thì nguy hiểm chết bớ cái gia tài này được được cho họ trong cung họ kiếm miếng cơm manh áo. Thí dụ như mấy anh chàng muông xin làm thái giám.

Sở là trong xã hội phong kiến ngày xưa, muốn làm vua thì phải cho mình có cái quyền tha hồ tòm tem. Do đó mà ông vua nào cũng có trong cung hàng ngàn cung tần mỹ nữ. Tuy nhiên thực và nhiên khi tòm tem không xu hướng vì tham lam và ích kỷ nên ông vua nào cũng sợ kẻ khác tòm tem gièm mình do đó mới phải chọn mấy anh chàng thái giám để họ ở trong cung cho chắc ăn. Nhưng ông vua cũng vì mê tòm tem đến nỗi phải bỏ chức triều chính cho nên đành phải mất nước hay mất cái chức đời và sống mãi. Có ông thì bỏ rồi đến nỗi không còn người dấy nên đời thì triều đình đành phải ra cho đình thần vào chọn như ông vua Long Định nhà Lê. Sở dĩ khi nhậm chức phải để cho triều đình này cái biệt danh là Lê ngọa triều.

Cũng vì cái mê ham tòm tem này của kẻ làm vua mà nhiên khi đi đoong luôn có một dân tộc. Xưa Chiêm thành cũng là một vùng quốc gia hùng vĩ. Vào thời nhà Trần thì nước ta thì có vua Chiêm là Chế Mân bèn đem dâng nộp hàng đem dâng luôn hai châu Ô và châu Rí để xin với vua Trần cho được rước công chúa Huyền Trân vào tòm tem. Không hiểu có phải vì nàng công chúa xinh đẹp tài cao hay vua Chiêm là kẻ sao đó mà ít lâu sau thì vua Chiêm chết. Theo phong tục Chiêm thành thì khi vua chết hoàng hậu và phi tần cũng phải chết theo vua để tiếp tục cho nhà vua cũng được tòm tem nên chín mươi. Nhà Trần thì cho tuấn xuân phải phải của nàng công chúa của mình mà bỏ đi lên giàn hỏa với vua Chiêm thì thật là phí hàng triệu, bèn sai Trần Khắc Chung vào kinh thành Chiêm lên đem công chúa về. Tiếp theo sau đó hai người đi đâu đi đâu làm gì chẳng ai rõ, nhưng dù sao thì cái tên Huyền Trân cũng đi vào lịch sử, còn Chiêm thành thì theo cái đà mất hai châu mà mất luôn cho đến mất luôn nước và bị diệt vong.

Theo các nhà nghiên cứu về sinh vật học thì trong vùng tòm tem, giống cái bao giờ cũng khỏe hơn giống đực. Nguyên lý này hình như cũng đúng với con người. Chúng ta chẳng nghe kẻ ông này ngài này đang tòm tem thì bỗng ngã ngựa rồi đi đoong chết chẳng bao giờ nghe nói có bà nào lẫn quay ra ngáp ngáp trong lúc tòm tem cả. Nghe chuyện này có lẽ các ông không để ý vì thế hội nào các ông vẫn cho mình là phái khỏe còn đàn bà mới là "liều yểu đào tằm" phải "núp bóng tùng quân". Tuy nhiên thực cũng có câu: "con gái mới bầy, bầy gây sống trâu", cho nên nam nhi cũng mấy anh chàng "trời gà không chết" mà gặp phải mấy cô này thì cũng coi như là đi đoong, bèn không thì cũng bỏ cô nàng cơm cho nằm bầy cái sống to rồi bỏ.

□□ □ *đâu mà bán chỉ u gon*
 □□□ *Chị ng hay chỉ u y h t hay còn*
 □□□ *Xuân xanh nay đ bao nhiêu tu i*
 □□□ *Đã có chị ng ch a đ c m y con?*

000 *Thì p Tây H bán chì u gon*
 000 *C chi ông h i h t hay còn*
 000 *Xuân xanh m i d trắng tròn l*
 000 *Ch ng còn ch a có, nói chi con!*

Các nhà nghiên cứu về sinh vật còn đưa thêm một nhận xét là có nhiều loài sinh vật sau khi tìm tem thì chết cái còn xui tái luôn anh chàng được cho đã chết đói lòng, chết ngạt vì loài bọ ngựa. Điều này tưởng chừng không xảy ra nếu con ngựa và nhện ngấu nghiến không ra thì cũng có, nhưng vì con ngựa có đôi sừng vẫn minh cho nên cái mồi của cô nàng xui tái anh chàng này cũng đi ra khỏi miệng hình thành một hố sâu, khoả hở hở, tinh vi hở hở, trông như nhện nhện và không có vẻ rùng rợn như nhện được ác thì không kém. Nàng chết mọc cái ví tiền, năm lấy cái ví tiền thôi chết

Tác Giả: Đoàn văn Khanh
Thứ Tư, 22 Tháng 12 Năm 2010 08:38

Đôi còn vui vì có chút tò tem

Tác Giả: Đoàn văn Khanh

Thứ Tư: 22 Tháng 12 Năm 2010 08:38

mọi sự vật, và tên tuổi của bà gần gũi với sự nghiệp trên đời này hơn một người nào đó chỉ cần nhìn cái tên bà là người khác hẳn ngay ý người kia để nói gì.

Trên đây tôi chỉ đề cập vài danh nhân tiêu biểu thôi chứ thực ra nếu mà xét cho cùng thì bao nhiêu tác phẩm văn chương nghệ thuật trên thế giới này nếu không liên quan đến ăn thì cũng là do cái đói nghèo chút ít mà ra cả.

Nếu cái chuyện tò tem này loài vật là một sự kiện tự nhiên nên họ muốn tò tem thì đi tìm đi tìm họ hợp tác gì quy tắc là xong thì người con người vì văn minh nên họ nghĩ "vậy rồi thêm chân" do đó đời họ mãi cái nhu cầu tò tem, con người cũng đời ra vô số quy định gì là luật pháp, đạo đức, phong tục, tập quán để làm khó cho mình. Chính vì thế mà chuyện tò tem của con người mới được phân biệt thành nhu cầu hình thức.

Thông thường nhất và được xã hội cho phép và nhìn nhận là tò tem có đăng ký chính thức. Để có thể tò tem theo kiểu này con người phải trải qua nhiều bước gian truân lo lắng và chờ đợi, kể từ khi được mà cũng có khi chờ là đã trèo xe cát cho nên mọi chuyện nhiều anh chàng hay cô nàng vì lý do này lý do kia không hề đi tiêu chuẩn để xin được giấy phép hành nghề, đành ôm hôn đáp chuyện tàu suýt với mình quên lãng, hoặc như làm thì cũng là cúi đầu nhìn người yêu ôm cái tò tem sang ngang không hề ngoảnh lại. Đời này nếu có gây đau khổ cho một sự nghiệp thì chính đó cũng là ngu ngốc mà họ nghĩ để cho họ nghĩ tâm hồn đau khổ đó có thể sáng tác nên những thứ tuyệt tác, những áng văn bất hủ và những bông nhụy đẹp đẽ.

Đôi với những người hân hoan trước cái tò tem vậy rồi thì mọi chuyện bấy giờ trở nên nhàm chán nên không có gì đáng bàn ngoài cái chuyện đêm đêm:

Đàn ông gì thế đàn ông
Nga đêm trẻ dậy cả m chông đàn bà
Đàn bà gì thế đàn bà
Nga đêm trẻ dậy rút ruột già đàn ông

Thế nh thế họ có vài trò hợp cá biệt như:

Lạy chèo họ tha mả lắm
Chèo chèo tôi bé không nể m cùng tôi

Đôi còn vui vì có chút tòm tem

Tác Giả: Đoàn văn Khanh

Thứ Tư, 22 Tháng 12 Năm 2010 08:38

Đôi n năm m i tám đôi m i
Tôi n m d i d t ch ng lồi lên gi ng
M t r ng th ng, hai r ng th ng
Có b n chân gi ng gãy m t còn ba ...

Ch ng c n ph i gi i thích ai cũng th a bi t là th ng trong lòng thì làm sao gãy đ c cái chân gi ng, ch ng qua chuy n gãy cái chân gi ng là do tòm tem sôi n i m i ra c s . Tuy nhiên cũng không thi u gì nh ng tr ng h p có k vì nh ng lý do không đ c ti t l nào đó mà c ph i bóp b ng th than:

Chàng i b thi p làm chi
Thi p là c m ngu i đ khi đối lòng

Nh xã h i bày ra cái chuy n tòm tem ph i có đăng ký chính th c này mà có nh ng ông v n coi tr i b ng vung b t đ u bi t s , dĩ nhiên là không ph i s tr i mà s k cao h n tr i n a kia. Riêng các bà thì có m t s kh i ph i kh công đèn sách, đánh gi c hay ph n đ u công tác cũng b ng đ ng tr thành cô Tú, bà Bác sĩ, bà Thi u t ng, bà T nh tr ng v.v... đ ra oai tác yêu tác quái, có khi còn thêm màn ph di n "gà mái đá gà c ". Đi u này có v nh là m t b t công đ i v i phái nam vì khi m t anh chàng nghèo đ t đ c nào đó vô phúc v đ c m t bà lu t s , bà bác sĩ cũng không bao gi đ c thiên h gi i là ông lu t s , ông bác sĩ gì c đ mà h m h e v i đ i hay lên l p ch v .

Th i còn ch đ phong ki n thì tuy vua thay tr i tr dân, nh ng vì có vài ông vua l i h c đ c cái câu "nh t v nh i tr i" c a dân gian nên có nhi u bà g c dân già, không c n đ ng c kh i nghĩa đ làm vua mà ch c n đ c m t ông vua lo i trên tuy n v làm Hoàng h u r i sau đó l i còn lên Thái h u là cũng đ làm cho đ t n c điều đ ng.

Riêng đ i v i đa s các bà th ng th ng b c trung không có gì đ thi th v i đ i thì nh có s n nh n hi u c u ch ng l n trong l ng nên r t hãnh di n phô tr ng cái thành qu tòm tem c a mình, đi đâu cũng vác cái b ng phình ch ng ng ngh u ngh n ra cái đi u ta đây n t na đ c h nh đ cho xã h i nhìn vào mà n nang ch không gi ng nh m y cô nàng tòm tem lén, tòm tem chui, l có k t qu là tìm cách đ u còn h n "mèo đ u c t".

M c dù các nhà đ o đ c và các nhà lu t pháp th ng khuy n cáo con ng i ch nên và ch đ c tòm tem có đăng ký chính th c t i m t h kh u th ng trú, nh ng nhi u khi vì tính ham vui

mà có nh ng c p ch a k p làm xong th i t c đăng ký đã t m tem. Đây là lo i t m tem l n cha l n mô. Hình th c này r t ph  bi n trong l a tuổi r  ng c t c a t  ng lại nên đây cũng là ni m lo lắng của các b c làm cha mẹ. Tuy nhiên c  nh u c u g p khó khăn trong v n đ  đăng ký hành ngh , th i l i nh  cái kho n c  kinh nghi m hành ngh  trước mà sau đ  được c p gi y ph p đ  u chính, hoặc cũng c  khi là b  b t buộc đ  u chính gi y phép t y tr  ng h p.

Cũng c  khi đã đăng ký c  nh i c  ch n, nh ng v  thích đ  u m i l  hoặc ng n c m nh   n ho i nh t mi ng nên   đ u l c nào cũng c  chuy n " ng  n ch  b   n nem" hoặc là  ng đ  l nh "nh  y d " b  đ  tìm nh i " n v ng". Đây là lo i t m tem chui, tr n thu  cho nên th  ng x  y ra nh u m n đ  u g  m, n  s ng, rượt b t r t s i nh i, hoặc nh u c nh tr ng tr  r t r ng r n. Ngày xưa khi mà "ph p vua thua l  làng", d n n ng th n   các vùng ven s ng đ i khi v n v t được đ i trai g i b  tr i th c k  th  trôi theo gi ng nước ch  v  b  b t qu  tang đang  n v ng.

Th i Đ  nh t C ng ho , c  m t  ng quan nh  binh s ng ng n n  không thích b n s ng đ ng ngo i chiến tr  ng mà ch  thích b n s ng cao su ở các v  tr  ng. Quan b n gi i qu  nên c  m t em ca ve xin được rước quan v  c n v  cho mình. Ch  c    nh  th y quan l u ngày không chịu cho mình kh m s ng mà c  v c s ng đ  su t đ m nên cho tay em đ  đ  u tra. Tay em tìm ra c  s  b n v  b m b o v  hi n k  cho ch  C  nên t ng c  n ng n  m t li u a x t đ  bi n c  n ng thành đ ng s t v n. B o h i sau v    y c  miền Nam m i khi nghe c   i n i hai tiếng a x t là các bị các c  đ a nh u tìm đường ch  y tr i ch t.

C  nh ng b  v  không c  ph  ng ti n đ  theo d i tìm t i hoặc không mu n l n l i thanh toán k  đ  ch  xa cho nh c c ng ph i s c, nên c  nh m ngay đ i t  ng g n là  ng ch ng mà tr  t i cho ti n. Nghe đ u th i T y c n cai tr  x  Nam k  c  m t c  Năm Hu n n o đ  gi n  ng ch ng không ch u t m tem v i mình mà c  đ  tìm người khác đ  t m tem cho nên m i n i tam b nh r  i x ng đ t l n  ng ch ng làm được cho đ i soi ch i.

Th i Li n khu V không chiến, nghe đ u t i M  Đ c cũng c  m t n  c n b  th y đ ng ch  ch ng c  đ  c ng t c với các n  đ ng ch i  p kh c mà không chịu sinh hoạt    p nh  nên t c gi n d ng dao ph y ch t ph ng cái l nh c ng t c c a đ ng ch  ch ng. Tin này được nhanh ch ng loan truy n trong h ng ng  c n b , do đ  mà sau này trong các buổi họp giao ban, m i khi c  đ ng ch i n o đ  thích th o lu n c  nh y mà c  n  đ ng ch i n o gi  tay ph t biểu: "T i xin c t đ t đ ng ch i" là các nam đ ng ch i h  nh u b  ch y xanh c  m t.

T m tem chui c  khi "ch a" mà cũng c  khi là "ti n trao ch o m c". N u là t m tem theo ki u ti n trao ch o m c th  th  ng ph i nam là k  ph i chi ti n, h a ho n m i c  vài  nh m y d y m t đ n được đ i t ng cho cái danh hiệu là "đ  đ c". Riêng kh i ch  em ta là v a được t m tem l i c  ti n  n b nh nên c  nh u c  n ng b t c n mi ng đ i khen ch  đã xin ch n con đường này làm "con đường em đ ". X  h i n o mà c  nh u c  n ng ch n con đường này th  m y b  phước   trong x  h i đ  l i c ng c  đ p nu i m t b y con không ph i con mình. Tuy nhiên cũng c  nh ng tr  ng h p c  bi t, c  nh ng c  n ng l c đ u đ  con đường này, nhưng sau đ  t nh c 

Vợ chồng cò mọt anh chàng kiêu Tí Hời mà bỗng hóa thành mọt nh phụ nhân, trờ nên danh giá, ban ân ban phước cho đời. Ấy là chuyện xảy ra vào đầu bán thế kỷ 20 rồi còn có thêm hiên tượng hàng loạt chuyện ta nh tòm tem với cò a l n ngoài mà vợ sau biến thành Vịt kiêu chồng cò ng bào c n c m n m vì m y đ ng đô la trong ví.

Ngoài các hình thức tòm tem có đăng ký, tòm tem lén, tòm tem chui, tòm tem nh y dù còn có mọt hình thức nà a gọi là tòm tem ỉu. Đây là mọt hình thức tòm tem không thông qua s th a thu n c a đôi bên mà ch đ n t m t phía. Loại tòm tem này có thể là hình thức nh nh c a m y anh chàng thích thê theo kiêu trong ca dao:

 Vú em chum chúm h t cau
 Cho anh bóp cái có đau anh đ n
 Vú em ch ng đáng m t t n
 Cho anh bóp cái anh đ n quan năm

Có nhieu anh chàng nh tr c thê, sau thành duyên n, nh ng cũng có kh i anh chàng b ắt tạt tai, đòn gánh, gu c cao gót có khi l máu đ u, ho c ph i ra h u toà v cái t i hành nh không có gi y phép.

Hình thức mọt nh thì th ng đi kèm với dao găm, l i lê, súng đ n, ho c ít nh t là cũng đôi cánh tay gân gu c. Đây là mọt hình thức dã man thô b o, th ng g n l i n v i nh ng t i ác mà con ng i không thích th y nh ng l i c hay đi n ra t i nh ng n i nào có chi n tranh, lo n l c, b t công và áp b c. Chuyện kiêu này thì vô cùng, xin đê dành ph n hành này cho các nhà làm chính tr , các nhà làm lu t pháp, các nhà rao gi ng đ o đ c, tôi không dám l m bàn.

M c dù tòm tem là mọt nhu c u t nhiên nh ng con ng i l i thích khoác cho nó cái v không t nhiên cho nên m i sinh ra l m cái n c c i hay nh ng chuy n th ng tâm đ y n c m t. Trong mọt phiên h p Qu c h i th i Đ nh t C ng hòa t i Mi n Nam đ bi u quy t m t đ lu t v v n đ b o v tòm tem, có hai v dân bi u n tranh lu n nhau sao đó mà v n dân bi u b ng đ ng đ y m t tay rút gu c đ p lên bàn, m t tay x a xối vào m t v nam dân bi u và the thê: "Không có đàn bà làm sao có đàn ông?" V nam dân bi u b xúc ph m l i n hùng h không kém đ ng lên vung tay quát: "Không có đàn ông làm sao có đàn bà?" Ch ng ai bi t hai v dân bi u kia r t cu c ai th ng ai nh ng dân chúng nghe qua chuyện này đ u ôm b ng c i và b o nhau là hai v n rõ khéo th a h i vì n u không có tòm tem thì làm quái gì có đàn ông hay đàn bà đ mà cãi c .

Còn các ngài C ng s n Vịt nam khi đ c p đ n v n đ tòm tem thì tung ra c m t n đ o đ c

cách mng tht là kêu nhng thc t thì các ngài ch dùng nó làm cái bình phong đ k khác không dám nhìn xem các ngài là nhng k chuyên tò tem u ho c ít ra cũng là hng "ăn vng chùi mép" m t cách tài hn ai ht. M t c t phong là "cha già dân t c" qua bao năm đ c sn son ph t vàng nh m t th n tng c a đ o đ c cách mng thì bấy gi thiên h phanh phui ra không bi t bao nhiêu chuy n. Riêng v cái m c tò tem thì "cha già kh kính" đã tng "sinh ho t bí m t" v i v c a đ ng chí c a mình, đã tng tiu đ c bi t m t "cháu ngoan c a bác" ng i vùng Thng du. Ngày bác b núi r ng v t p thu cái dinh B c b ph , em cháu ngoan nghe nói bác v Th đô nhà cao c a r ng nhng v n không quên c t thêm m t căn nhà sàn bên c nh bèn b con v thăm. Bác s b lòi cái đuôi ch n lâu nay v n d u k bèn ra l nh cho đ ng chí ph trách b T m Qu t gi i quy t êm đ p. Đ ng chí b trng b T m Qu t v n có th i ôm cây đàn ghi ta ca bài "N c i sn c c" mà ch a có d p tò tem, nay nhân d p "m dâng mi ng mèo" bèn không ng n ng i vét chuy n tàu chót tr c khi chuy n em thi u nhi cháu ngoan ng i Thng xu ng H Tây đ r a cho ht b i tr n.

Cái chuy n tò tem không ph i ch có ng i m i thích mà ngay c th n tiên cũng còn đam mê. Trong dân gian v n truy n tng nhng câu truy n nh S n Tinh và Th y Tinh ch vì tranh nhau nàng công chúa con vua Hùng mà đánh nhau ht năm này sang năm khác, gây ra c nh gió m a bão l t làm kh cho dân. L i có nhng nàng tiên còn vng v n mùi t c l y nên m i xui khi n cho chàng T Th c l c đ ng Hoa vàng. Có nàng thì l i còn ham vui xu ng t n tr n gian xem h i c a ng i đ i đ r i gây ra c s khi n cho ph i vng vào duyên n v i ng i tr n nh truy n Giáng Ki u và Tú Uyên.

Tò tem là nguyên lý c a s sng cho nên hình nh dân t c nào cũng đ cao. Văn minh Văn lang cũng có s tích "ông Đùng bà Đà". Tng truy n là ngày x a có nhà n sinh ra đ c hai con m t trai m t gái. Đ n tu i trng thành thì c hai ch em nhà này đ u cao l n đ thng do đó khi b t đ u bi t đ n tò tem thì nhìn quanh nhìn qu n không th y đâu có đ i tng có kh năng h p tác v i mình nên cu i cùng c hai đành ph i h p tác v i nhau. Dân làng cho r ng đây là m t hành vi lo n luân bèn xúm l i t m qu t cho hai ch em nhà này m t tr n, đ n lúc đ ng tay l i thì ch còn th y hai đ ng th t. Dân làng s Tr i ph t cái t i c gan h y di t cái nguyên lý c a s sng mà b t ph i tuy t t cho nên m i l p đ n th . Hng năm đ n ngày gi thì l i làm hai hình tng khng l r c đi ngh u ngh n kh p làng sau đó là trai gái trong làng đ c m t đêm t do ra đình làng tò tem bng thích đ t t i. Nghe chuy n này bi t đâu chng có nhi u ng i cũng đang t c hui h i t i sao ta l i không đ c sinh ra t i cái làng y.

Kh kh o nh B m nhng m t khi đã bi t đ n tò tem thì cũng mê m n ra ph t. Chuy n k là ngày x a có hai ông bà hi m ho sinh h đ c có m i m t c u con trai đ t tên là B m. Vì s m t gi ng nên B m đ c cha m c i v cho r t s m. Ch v l n hn B m nên hàng ngày c ph i b chng đi ch i, đút c m và lo t m r a cho chng năm này sang năm khác mà ban đêm thì chng x múi g. Đùng m t cái đ n cái năm con chu t rúc rích g m gi ng, ch v táy máy sao đó mà B m bng sáng trí khôn hi u ra cái l sng i.

T hôm y B m c mê m n quanh ch v t i ngày làm ch v không còn thì gi làm công vi c

nhà nên bà mẹ chồng đay nghiến nhiều lắm. Chị vợ quá bẽn lẽn cứ dúi dúi váy rồi dúi chồng đi rồi bà mẹ chồng lại bắt chồng đi tìm áo và bà mẹ chồng: "Thôi nhé! Tôi đã quăng cái tò mò xuống ao rồi! Tôi nay đừng có theo tôi mà đòi nghe rõ chưa." Bà mẹ thì cứ a trợn nên ngày nào cũng lôi chồng xuống ao mò mẫm. Đợi vài ngày chị vợ thấy vợ a thối ngửi hôi và nhếch nhếch ra ao bà mẹ chồng: "Thôi thôi nhà đi rồi tôi đi cho!" Bà mẹ không dám tin vào ngỗng rồi đã tìm ngỗng nhẩn tâm quăng mọt niếm vui của mình nên cứ lì dúi áo. Chị vợ thì quá bẽn lẽn váy và phành phạch mà bà mẹ: "Nó đây rồi nè!" Bà mẹ ngốc lên thấy vợ mình vẫn còn giữ cái món của hôi môn thối ngửi chồng nhếch nhếch đã bỏ quăng mọt y nguyên chị cứ bẽn lẽn hờn hờn bò lên theo vợ về nhà. Nghe nói thế đó rồi sau Bà mẹ tò mò rồi tìm nó, sinh ra cả bảy con, rồi con cái Bà mẹ lại nó gót mẹ cha mà tò mò con cù đi tìm nó sinh ra cháu chắt hàng đàn hàng đờng rồi chắt chắt ních cù gười đi tìm hình chị S.

Chuyện tò mò mà có nói mãi thì cũng không bao giờ cùng, cho nên tôi cũng không tài nào nói hoài, chị xin tóm lại một câu: dân tộc ta qua hàng ngàn năm nô lệ, hàng ngàn năm thi uấn, hàng ngàn năm chinh chiến, ngổn ngang rồi nhếch nhếch mà vẫn không bỏ đi tìm chồng là vì nhếch dân ta ở đâu lúc nào cũng khoái tò mò và có thể tò mò. Và cũng chính vì nhếch có chút tò mò mà đôi vợ vẫn còn vui cho chúng ta cả mê muội ngổn ngang trong vòng khốn khổ.